

Germany
Raphael
Felmer

Een kijkje achter de schermen van het
Disposable Crisis Project

De crisis gekiekt

DOOR KIM MAES

De economische crisis een gezicht geven en dit op een unieke wijze vereeuwigen. Dat was kort samengevat de essentie van het Disposable Crisis Project. Een initiatief van fotografe Indra Moonen die bijna tweehonderd wegwerpcamera's de wijde wereld instuurde met het verzoek om naar eigen inzicht en beleving de economische crisis in beeld te brengen. Haar oproep, waaraan ook *ZUID Magazine* in april vorig jaar al aandacht besteedde, resulteerde in een honderdtal ludieke plaatjes die eind dit jaar in boekvorm zullen verschijnen. In deze uitgave van *ZUID* lichten we alvast een

tipje van de sluier op door middel van een voorpublicatie en blikken we terug op de weg daar naartoe. Het Disposable Crisis Project in woord én beeld.

"Een inspirerende ontdekkingstocht," zo betitelt de initiatiefneemster de weg die ze aflegde om dit project te realiseren. "Als in december het boek verschijnt, ben ik hier bijna twee jaar mee bezig. Jaren van hollen en stilstaan. Niet alleen omdat het mij - door mijn fulltime job - soms gewoonweg ontbrak aan tijd, maar vooral ook omdat de reacties over het algemeen nogal op zich lieten wachten. Daar had ik in eerste instantie niet op gerekend. De mensen die aangeven mee te willen doen, reageerden zo enthousiast dat ik eigenlijk verwachtte dat de camera's net zo rap terug zouden komen als dat ze verstuurd werden. Dat was echter lang niet altijd het geval. Er gingen vaak tientallen mailtjes en telefoontjes aan vooraf. Daarnaast zijn er ook een aantal camera's zoekgeraakt of nooit op de juiste plek aangekomen."

"Allemaal zaken waar je bij de opstart

Borneo
Maker
onbekend

Canada
Conny
Hands-
combe

Aruba
Leonie
Suyker

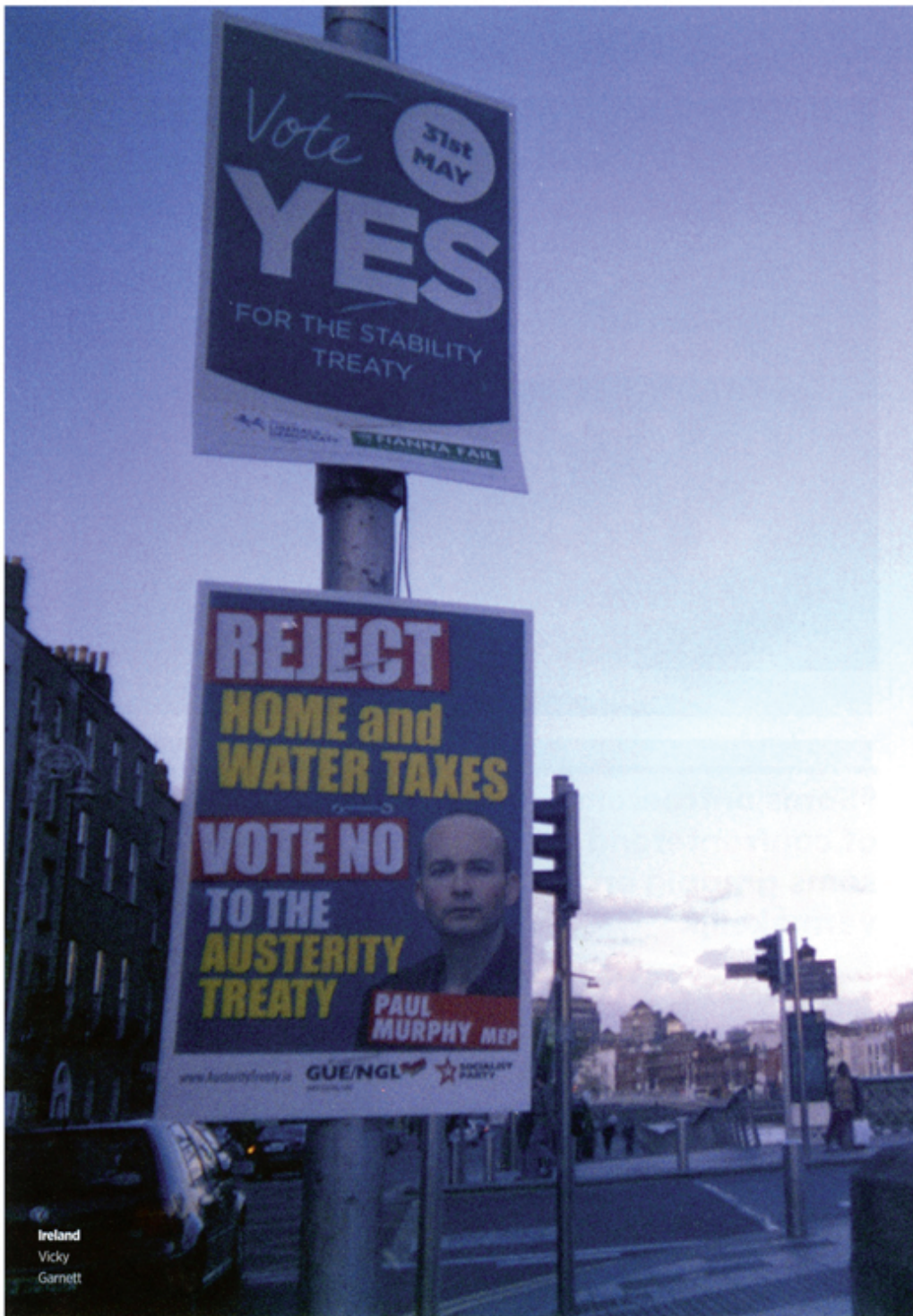
“Soms ontroerend of confronterend, soms grappig en vermakelijk”

van zo'n project geen rekening mee houdt," erkent ze. "Dat vergt energie en doorzettingsvermogen, maar het was zeker de moeite waard. Ik heb de meest uiteenlopende plaatjes ontvangen. Soms ontroerend of confronterend, soms grappig en vermakelijk. Kiekjes met een lach en een traan. Ze gingen vergezeld van een paginalange toelichting of enkele regels. Dit boek laat echt zien hoe mensen tegen de crisis aankijken. Dat maakt het boek waarin deze foto's gebundeld worden zo verrassend en veelzijdig. Het verruimt je blik op de maatschappij. Het is echt een boek voor mensen door

mensen. Een aanrader voor iedereen die geïnteresseerd is in de maatschappij."

Moonen ontving foto's uit onder andere Amerika, Afrika, Ierland, Polen, Aruba, Griekenland, Engeland, Oostenrijk, Japan, Canada en Frankrijk. "Het boek biedt daardoor een verrassende inkijk in levens, verspreid over de hele wereld. Dat geeft het geheel een extra dimensie," vervolgt ze. "Het resultaat was vaak verbazingwekkend. Zo ontving ik een foto uit Polen waarop enkel een lachende familie prijkte met de motivatie dat het in de wereld niet draait om materiële zaken, maar dat vooral familie en vrienden het levensgeluk bepalen. Zij stelden de economische crisis in een heel ander daglicht door deze te betitelen als een ietwat ongemakkelijke bijkomstigheid van tijdelijke aard."

"Op het moment dat je zo'n reactie krijgt, sta je wel even versteld," beaamt Moonen terugblikkend. "Dat maakte dit project zo mooi. Het verruimt je blikveld. Vanuit dat oogpunt heb ik er ook bewust voor gekozen me niet te richten op publieke figuren. Ik wilde een eerlijk en puur beeld scheppen en niet als verkapt boodschappenluik fungeren. De enige 'bekende' die in het boek een plekje heeft gekregen is Raphael Fellmer, die voornamelijk in Duitsland nationale bekendheid verwierf door publiekelijk te verklaren in consumptiestaking te gaan om zo wereldwijd de aandacht te vesti-

Ireland
Vicky
Garrett

België
Chris
Peeters

“Ik wilde een eerlijk en puur beeld scheppen en niet als verkapt boodschappenluik fungeren”

Malawi
Maker
onbekend

gen op de voedselverspilling. Hij ziet vooral de huidige consumptiemaatschappij als de grote verantwoordelijke voor de crisis en heeft dit verbeeld door een foto te laten maken van zichzelf, duikend in een vuilnisbak.”

“Het is al bij al dus een verrassende compilatie geworden die zowel interesseert als animeert. Het heeft mijn zienswijze op de crisis definitief veranderd en ik hoop dat ook bij de ‘lezers’ teweeg te brengen. Doordat je door de ogen van anderen naar iets kijkt, ga je zelf zaken in een ander perspectief zien. Verrassend vond ik ook de reacties van de ‘deelnemers’ die aangaven het erg op prijs te stellen dat ze op deze manier hun mening konden ventileren. Zij zagen het boek in dat opzicht als een podium.”

“Dit project heeft veel aandacht getrokken waardoor ik hulp kreeg aangeboden uit de meest onverwachte hoeken. Dat had ik van tevoren nooit durven hopen. Het Disposable Crisis Project heeft mij dus ook laten zien dat er wel degelijk mensen zijn die bereid zijn iets voor anderen te doen, zonder daarvoor iets terug te verwachten. Die wetenschap geeft dit boek voor mij persoonlijk een heel bijzondere lading. Het was een omvangrijk en tijds slurpend project, maar tegelijkertijd een geweldige ervaring en serieuze eyeopener. Mooi om te zien dat zo’n initiatief ook echt mensen bij elkaar brengt. Het Disposable Crisis Project bevat vele beelden, maar kan in één woord samengevat worden: fantastisch! Missie geslaagd dus.”